

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Rs 235777 23 Rs
Zenica, 01.11.2024. godine

Općinski sud u Zenici, sudija Belma Kokić, u pravnoj stvari tužitelja P.A. iz T., ul. ..., kojeg zastupa punomoćnik Brkić Jasmin, advokat iz Zenice, protiv tuženog JU Služba za zapošljavanje ZDK, ul. Adolfa Goldbergera broj 6, kojeg zastupa punomoćnik Mutapčić Jasmin, advokat iz Zenice, radi poništenja i isplate, vrijednost spora 3.000,00 KM, nakon javne glavne rasprave održane dana 03.10.2024. godine u prisustvu tužitelja lično i punomoćnika parničnih stranaka, donio je dana 01.11.2024. godine sljedeću

PRESUDU

ODBIJA SE, kao neosnovan, tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se, kao nezakonita, Odluka o razrješenju broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine i Dopuna Odluke broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, pa se nalaže tuženom da tužitelja vrati na iste ili slične poslove koje je obavljao prije donošenja pobijanog rješenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju, na ime razlike plate za period od 01.09.2023. godine do 21.02.2024. godine, isplati ukupan iznos od 6.650,88 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 02.10.2023. godine pa do isplate.“

ODBIJA SE zahtjev tužitelja da mu tuženi naknadi troškove postupka u iznosu od 1.533,80 KM, kao neosnovan.

OBAVEZUJE SE tužitelj da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 1.123,20 KM, u roku od 15 dana od dana donošenja ove presude.

ODBIJA SE preostali dio zahtjeva tuženog za naknadu troškova postupka u iznosu od 210,60 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 02.10.2023. godine podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog u kojoj navodi da je tužitelj dugogodišnji zaposlenik tuženog, kod kojeg je obavljao razne poslove, a Rješenjem Vlade ZDK broj 02-30-13880/21 od 14.10.2021 postavljen je za direktora Službe za zapošljavanje dana 23.10.2021 na mandat od 4 godine. Odlukom tuženog broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023 godine, i Odlukom broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023, a po zaključku Ministarstva za rad i socijalnu politiku broj 09-30-11252-2/23 od 24.07.2023 godine donesena je ispravljena odluka o razrješenju dužnosti zbog odgovornosti za neuspješan rad ustanove, te je navedenom odlukom isti razriješen dužnosti prije isteka mandata na poziciji direktora navedene službe a po osnovu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Tuženi je u međuvremenu izvršio odjavu tužitelja i sa ranijeg radnog mjesta „Stručni Saradnik za poslove posredovanja u zapošljavanju“, pa je tužitelj pored razrješenja s mjesta direktora, izgubio stalno radno mjesto stručnog saradnika. Tužitelj je dana 11.09.2023. godine, podnio Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa kako na razrješenje za mjesto Direktora tako i za mjesto stručnog saradnika za poslove posredovanja u zapošljavanju, a tuženi je isti usvojio u dijelu rasporeda na drugo radno mjesto, tačnije na mjesto Stručnog saradnika za poslove posredovanja u zapošljavanju-savjetodavac u birou rada Tešanj, ali tužiteljev zahtjev za zaštitu prava u dijelu koji se odnosi na razrješenje s mjesta direktora tuženi nije razmatrao. Tuženi nije utvrdio da je tužitelj odgovoran za neuspjeh ili nezakonit rad, niti je provedena bilo kakva zakonska procedura, niti disciplinska odgovornost za navedeno, a odluka je nezakonita i pravno neodrživa iz razloga što je ustanova poslovala pozitivno 2021. godinu, i 3 kvartala 2022. godine. Tužitelj ističe da tuženi odgovara drugostepenom organu i u saradnji sa istim vrši prebacivanje viška sredstava, te se obraća i za nedostatak sredstava u skladu sa promijenjenim okolnostima, pa je tako iskazani "gubitak" u iznosu od cca 382.722,00 KM od 23.02.2023. godine u finansijskom izvještaju, nadomješten dan ranije po osnovu zahtjeva za uplatu nedostajućih sredstava za pokriće osnovnih obaveza koje su u nadležnosti tuženog, te je uplata izvršena dana 22.02.2023. godine. Također, u tužbi se navodi da je Ministarstvo za rad,

socijalnu politiku i izbjeglice dana 24.07.2023. godine vratilo na uređenje odluku upravnog odbora o razrješenju direktora, te tražilo da se donese dopuna Odluke sa obrazloženjem razloga za razrješenje, kao i dana 04.08.2023. godine uputilo dopis za ispravke jer se zapisnik sa sjednice zajedno sa materijalima na osnovu kojih je donesena odluka o razrješenju bez obrazloženja ne može kao takva uputiti Vladi na saglasnost. Tužitelj je uz tužbu podnio i prijedlog za određivanje mjere osiguranja u kojoj predlaže da sud usvoji mjeru osiguranja, i naloži tuženom da tužitelja vrati i zadrži na obavljanju radnih poslova i dužnosti direktora ustanove JU Službe za Zapošljavanje ZDK. U konačnici predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev, da poništi predmetne Odluke JU Službe za Zapošljavanje ZDK, kao i da obaveže tuženog da tužitelju na ime razlike plate za period od 01.09.2023. godine do 01.10.2023. godine isplati ukupan iznos od 1.500,00 KM zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, uz naknadu troškova parničnog postupka.

Uz tužbu, tužitelj je podnio i prijedlog za određivanje mjere osiguranja, koji je kasnije povukao na ročištu povodom prijedloga za određivanje mjere osiguranja.

U odgovoru na tužbu od 13.10.2023. godine, tuženi ističe da u cijelosti osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev. Ne osporava činjenicu da je tužitelj razriješen sa mjesta direktora Odlukom od 18.07.2023. godine i Dopunom te odluke od 18.07.2023. godine, a na koje odluke je Vlada ZDK dala saglasnost dana 31.08.2023. godine. Bez obzira na pogrešnu uputu iz Odluke, tužitelj je podnio zahtjev za zaštitu svojih prava, koji je cijenjen kao blagovremen, te zbog pogrešne upute za tužitelja nije nastupila negativna posljedica. Zahtjev tužitelja je usvojen, jer je prema ugovoru o radu od 20.10.2021. godine ugovoreno da će se direktor rasporediti na drugo radno mjesto u slučaju prestanka obavljanja poslova direktora. Dakle, tužitelj je Odlukom od 22.09.2023. godine raspoređen na radno mjesto Stručni saradnik za posredovanje i zapošljavanje u biru rada Tešanj, počev od 01.09.2023. godine, na neodređeno vrijeme. Također, tuženi smatra da je zahtjev tužitelja za isplatu novčanog potraživanja preuranjen, jer isti nije dospio na eventualnu naplatu. Slijedom navedenog tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev, uz naknadu troškova postupka..

Na pripremnom ročištu održanom dana 21.02.2024. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, punomoćnik tužitelja je ostao kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, s tim što je tužbeni zahtjev postavio na način da predlaže da sud poništi kao nezakonite odluku o razrješenju broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine i dopunu odluke broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, i naloži tuženom da tužitelja vrati na iste ili slične poslove koje je obavljao prije donošenja pobijanih odluka, te preinačio tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva za isplatu razlike plate, za period od 01.09.2023. godine do 21.02.2024. godine na iznos od 5.500,00 KM, sa kamatama počev od podnošenja tužbe pa do isplate. Punomoćnik tuženog je ostao kod odgovora na tužbu, i svih navoda iz odgovora na tužbu, procesnih prigovora i ostalih navoda istaknutih u odgovoru na tužbu.

Glavna rasprava zaključena je dana 03.10.2024. godine, na kojoj su parnične stranke ostale kod ranijih navoda. Tužitelj je, nakon provedenog vještačenja, ponovo preinačio tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva za isplatu razlike plate, koju preinaku je sud dopustio. U završnom izlaganju tužitelj predlaže da sud usvoji, a tuženi da sud odbije tužbeni zahtjev, osvrću se na tok postupka, daju svoju ocjenu dokaza i shvatanje prava, pri čemu sve stranke potražuju troškove postupka.

Na glavnoj raspravi održanoj dana 03.10.2024. godine, u dokaznom postupku, izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Kopija odluke 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine, Kopija odluke broj 03-45-1-2665-2/23 o 28.07.2023. godine, Kopija zaključka broj 09-30-11252-2/23 od 24.07.2023. godine, Kopija zaključka o imenovanju broj 02-30-13880/21 od 14.10.2021. godine, Kopija ugovora o radu broj 03-30-3196/21 od 20.10.2021. godine, Kopija zaključka Vlade ZDK broj 02-30-1344/23 od 31.08.2023. godine, Kopija zaključka Nadzornog odbora tužene broj 03-45-2-2801/23 od 16.08.2023. godine, Kopija JS obrasca 3100 od 05.09.2023. godine, Kopija ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 30.12.2016. godine, Kopija zahtjeva za zaštitu prava-žalba na rješenje od 11.09.2023. godine, Kopija žalbe na rješenje od 08.08.2023. godine, Kopija odluke tužene broj 03-45-1-3138-3/23 od 22.09.2023. godine, Zapisnik sjednice Upravnog odbora od 02.03.2023. godine, Kopija finansijskog izvještaja od 23.02.2023. godine, Zaključak broj 02-11-6995/23 od 28.04.2023. godine, Kopija Izvoda otvorenih stavki na dan 22.02.2023. godine, Kopija Zapisnika I sjednice Upravnog odbora broj 03-45-1-2725/23 od 01.08.2023. godine, Kopija Dopisa broj 09-30-11252-2/23 od 24.07.2023. godine, Kopija obavijesti 09-30-11252-3-2/23 od 04.08.2023. godine, Kopija odluke o

Finansijskom izvještaju za I-III 2023. godine od 25.05.2023. godine, Periodični finansijski izvještaj od 21.04.2023. godine, Odluka upravnog odbora JU Službe za zapošljavanje Zeničko-dobojskog kantona broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine, Odluka o dopuni Odluke Upravnog odbora Službe za zapošljavanje Zeničko-dobojskog kantona broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine, broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, Zaključak Vlade Ze-do kantona br. 03-30-13441/23 od 31.08.2023. godine, Zahtjev za zaštitu prava od 11.09.2023. godine, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 03-30-3196/21 od 20.10.2021. godine, Odluka Upravnog odbora JU Službe za zapošljavanje Zeničko-dobojskog kantona broj 03-45-1-3138-3/23 od 22.09.2023. godine, Ugovor o radu od 27.09.2023. godine, Obrazac JS 3100 od 05.09.2023. godine, Pregled prijavljenih sati od 01.09.2023 do 30.09.2023. godine, Zahtjev tužitelja od 04.09.2023. godine, Odluka Upravnog odbora tuženog od 01.12.2023. godine, Ugovor o radu od 01.12.2023. godine, Odluka od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-2/23, Odluka od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-3/23, Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17913/23, Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17914/23, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku ekonomske struke u ličnosti Softić Diane koja je Nalaz i mišljenje dostavila ovom sudu dana 02.04.2024. godine, saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, te svjedoci I.S.i T.S..

Cijeneći provedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH ("Službene novine FBiH", broj 53/03, 73/05, 19/06, 98/15) sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud u cijelosti poništi kao nezakonite odluku o razrješenju broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine i dopunu odluke broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, i naloži tuženom da tužitelja vrati na iste ili slične poslove koje je obavljao prije donošenje pobijanih odluka, kao i da mu tuženi na ime razlike plate za period od 01.09.2023. godine do 21.02.2024. godine tužitelju isplati iznos od 6.650,88 KM zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj zaposlenik tuženog, da je obavljao funkciju direktora, te da je razriješen sa dužnosti direktora prije isteka vremena na koji je imenovan, kao i sa ranijeg radnog mjesta Stručni saradnik za poslove posredovanja u zapošljavanju. Te činjenice, iako nesporne, proizilaze iz: Kopija ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 30.12.2016. godine, Kopija odluke 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine, Kopija odluke broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, Kopija zaključka o imenovanju broj 02-30-13880/21 od 14.10.2021. godine, Kopija ugovora o radu broj 03-30-3196/21 od 20.10.2021. godine, Kopija zaključka Vlade ZDK broj 02-30-1344/23 od 31.08.2023. godine, Kopija zaključka Nadzornog odbora tužene broj 03-45-2-2801/23 od 16.08.2023. godine i Kopija JS obrasca 3100 od 05.09.2023. godine.

Među strankama nije sporno ni da je tužitelj, na osnovu Zahtjeva za zaštitu prava, ishodovao preinačenje ranije odluke, odnosno da je udovoljeno zahtjevu na način da je tužitelj raspoređen na radno mjesto stručni saradnik za posredovanje u zapošljavanju u birou rada Tešanj od 01.09.2023. godine, a što proizilazi iz: Kopija zahtjeva za zaštitu prava-žalba na rješenje od 11.09.2023. godine, Kopija žalbe na rješenje od 08.08.2023. godine, Kopija odluke tužene broj 03-45-1-3138-3/23 od 22.09.2023. godine.

Među parničnim strankama nije sporno ni da tužitelj i danas radi kod tuženog, i to trenutno na radnom mjestu Šefa biroa u Usori, odnosno da je, nakon donošenja odluka koje poništava, nastavio radni odnos kod tuženog. Te činjenice proizilaze iz: Odluka Upravnog odbora tuženog od 01.12.2023. godine, Ugovor o radu od 01.12.2023. godine, Odluka od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-2/23, Odluka od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-3/23, Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17913/23, Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17914/23.

Među strankama je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, tačnije da li su predmetne odluke broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine i broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine, nezakonite, kao i da li je zahtjev tužitelja za isplatu novčanog potraživanja osnovan, s tim da tuženi ističe i prigovor preuranjenosti ovog zahtjeva.

U konkretnom slučaju, tužitelj je tokom obavljanja funkcije direktora izradio Finansijski izvještaj o radu tuženog za 2022. godinu, a koji izvještaj je prihvaćen na sjednici Upravnog odbora tuženog održanoj dana 02.03.2023. godine. U izvještaju je naveden ukupan finansijski rezultat sa stanovišta raspoloživih sredstava i izdataka, te je naveden deficit u iznosu od -382,722,00 KM. Ove činjenice proizilaze iz: Zapisnika sjednice Upravnog odbora od 02.03.2023. godine, Kopije finansijskog izvještaja od 23.02.2023. godine i Zaključak broj 02-11-6995/23 od 28.04.2023. godine.

Tokom ovog postupka utvrđeno je da je ovaj finansijski deficit nadoknađen uplatom iznosa od 284.514,93 KM od strane Federalnog zavoda, a što proizilazi iz: Kopija Izvoda otvorenih stavki na dan 22.02.2023. godine, iskaza tužitelja i saslušanih svjedoka.

Uvidom u Zapisnik od 01.08.2023. godine sa I sjednice Upravnog odbora tuženog održane dana 18.07.2023. godine, proizilazi da je u tački 2. dnevnog reda raspravljano o razrješenju direktora JU Službe za zapošljavanje Ze-Do kantona, te je jednoglasno odlučeno da se dopuni odluka od 18.07.2023. godine u kojoj će biti navedeno da se direktor razrješava jer nije usvojen finansijski izvještaj za 2022. godinu zbog negativnog poslovanja. Ova činjenica utvrđena je uvidom u Kopiju obavijesti broj 09-30-11252-3-/23 od 04.08.2023. godine i Kopiju Dopisa broj 09-30-11252-2/23 od 24.07.2023. godine.

Uvidom u Zahtjev tužitelja od 04.09.2023. godine, Kopiju zahtjeva za zaštitu prava-žalba na rješenje od 11.09.2023. godine i Kopiju žalbe na rješenje od 08.08.2023. godine, proizilazi da je tužitelj svoja prava pokušao ostvariti vansudskim putem, na način da je uputio zahtjeve tuženom u kojim navodi da ima pravo raditi u Službi na drugim poslovima i radnim zadacima, pa predlaže da tuženi navedenu žalbu usvoji i poništi Odluku o razrješenju tužitelja, te istog vrati na posao u roku od 5 dana od dana prijema zahtjeva.

Nadalje, iz Ugovora o radu od 27.09.2023. godine i Kopije odluke tuženog broj 03-45-1-3138-3/23 od 22.09.2023. godine, proizilazi da je tuženi usvojio zahtjev tužitelja, na način da je istog rasporedio na radno mjesto Stručni saradnik za posredovanje u zapošljavanju-savjetodavac u birou rada Tešanj, počev od 01.09.2023. godine.

Uvidom u Odluku Upravnog odbora tuženog od 01.12.2023. godine, Ugovor o radu od 01.12.2023. godine, Odluku od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-2/23, Odluku od 27.11.2023. godine broj 03-45-1-4097-3/23, Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17913/23 i Zaključak Vlade ZDK 30.11.2023. godine broj 02-30-17914/23, proizilazi da je tužitelj dana 27.11.2023. godine imenovan za vršioca dužnosti direktora kod tuženog do okončanja konkursne procedure za imenovanje direktora, najduže na period do šest mjeseci, a nakon razrješenja prethodnog vršioca dužnosti A.B..

Tužitelj u iskazu navodi da je smjena sa funkcije direktora uslijedila na sjednici upravnog odbora, gdje je predsjednica upravnog odbora predložila razrješenje, jer je tužitelj već dao ostavku, a što nije bilo tačno. Nakon toga je došlo do razrješenja, ali je ta odluka morala ići na davanje saglasnosti od strane resorsnog ministarstva prema Vladi ZDK. Služba se finansira iz doprinosa od nezaposlenosti gdje 70% ostaje kao prihod službe, a 30% Federalnom zavodu za zapošljavanje, a koji se koriste za doznaku sredstava službama kada imaju problem sa finansijskim sredstvima. Služba za zapošljavanje ZDK nije imala pravo potraživati nedostajuća sredstva u 2022. godini, pa je finansijski izvještaj bio negativan u pogledu prihoda i rashoda za tu godinu. Uplata od 382.722,00 KM, koja je uslijedila 23.02.2023. godine pokrila je deficit iz finansijskog izvještaja za 2022. godinu., ali se ona ne može odraziti na finansijski izvještaj z a 2022. godinu. Prilikom planiranja sredstava, ne zna se kakav će biti poremećaj sljedeće godine, u smislu nezaposlenosti. Finansijski izvještaj za 2022. godinu je dobio negativan odgovor od strane skupštine. Tužitelj je na odluku o razrješenju pisao prigovor, a nakon čega je vraćen na mjesto stručnog saradnika i zaključio je ugovor o radu na koji nije izjavio prigovor upravnom odboru. Za vršioca dužnosti direktora imenovan je krajem 11 mjeseca od strane vlade, kada je ponovo zaključio ugovor o radu sa predsjednikom upravnog odbora, te i na taj ugovor nije izjavio prigovor. Na mjestu vršioca dužnosti je bio 3 mjeseca, tačnije od 01.12.2023. do 01.03.2024. godine, a nakon čega je ponovo vraćen na mjesto stručnog saradnika, i tada zaključio ugovor o radu na koji nije izjavio prigovor. Tužitelj navodi da trenutno radi kao šef biroa Usora, za koje radno mjesto ima zaključen ugovor, i na koji nije prigovario.

Svjedok I.S. u iskazu navodi da je bio predsjednik upravnog odbora Službe za zapošljavanje u periodu od 11.11.2023. do 11.02.2024. godine. Poznato mu je da je tužitelj imenovan za vršioca dužnosti direktora u periodu u kojem je bio predsjednik, jer je ranijem direktoru istekao mandat, i na prvoj konstituirajućoj sjednici dana 17.11.2023. godine, pored konstituirajuće tačke, iznesena i tačka izbora novog vršioca dužnosti direktora, na kojoj je tužitelj izabran jednoglasnom odlukom svih članova odbora. Ugovor o radu za direktora je zaključen između tužitelja i upravnog odbora. Navodi da dok je bio član upravnog odbora tužitelj nije izjavljivao nikakve prigovore na ugovor o radu.

Svjedok T.S. u iskazu navodi da je na sjednici upravnog odbora direktor smijenjen zbog negativnog finansijskog poslovanja, a da prethodno nije utvrđena odgovornost direktora za negativno poslovanje, kako je predviđeno odredbama člana 33. Uredbe sa zakonskom snagom u kojoj je navedeno kada direktor može biti smijenjen. Doprinosi se uplaćuju na nivou kantona u omjeru 70% tuženom kao kantonalnoj službi i 30% se automatski usmjerava na federalni zavod za zapošljavanje. Sredstva koja se uplaćuju za federalni zavod uplaćuju se kao izvor pokrića koja se eventualno pojave na kantonalnoj službi. Navodi da se ne može znati koliko će se nezaposlenih prijaviti, jer se vrlo često dešavaju neočekivani slučajevi, poput slučaja sa Rudnikom mrkog uglja. U tim slučajevima se šalje zahtjev prema federalnom zavodu koji iz tih 30% pokrije deficit. U slučaju negativnog poslovanja, tek tada se može obratiti federalnom zavodu. Poznato joj je da je deficit iz 2022. godine nadomješten u 2023. godini od strane federalnog zavoda. Nadalje, u iskazu navodi da nije bila član upravnog odbora kada je usvojen finansijski izvještaj 18.07.2023. godine, kao i da nije bila prisutna na sjednici na kojoj se konstituirao upravni odbor i razriješio direktor. Navodi da nije bila na sjednici upravnog odbora dana 02.03.2023. godine, već da je greška u zapisniku, jer je možda bila izvjestilac neke tačke. Također ističe da je ministarstvo sa dva dopisa upozorilo da nije ispoštovana odredba člana 33. naprijed navedene uredbe, odnosno nije utvrđena odgovornost direktora za negativno poslovanje. Nakon dopisa ministarstva je donesena odluka, ali nije izmijenjena, već je kao takva otišla u vladu.

Iskazu tužitelja i saslušanih svjedoka, sud je poklonio vjeru u dijelu koji je u saglasnosti sa izvedenim materijalnim dokazima.

Tužba je dopuštena.

Odredbama člana 114. stav 1. Zakona o radu (Sl. novine F BiH, br. 62/15) regulisano je sljedeće: Radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od dana saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarivanje tog prava.

Član 114. stav 2. istog zakona propisuje da ako poslodavac u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva za zaštitu prava ili postizanja dogovora o mirnom rješavanju spora iz člana 116. stav 1. ovog zakona ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljem roku od 90 dana podnijeti tužbu pred nadležnim sudom, dok je članom 114. stav 3. propisano da zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom ne može zahtijevati radnik koji prethodno poslodavcu nije podnio zahtjev iz stava 1. ovog člana, osim u slučaju zahtjeva radnika za naknadu štete ili drugo novčano potraživanje iz radnog odnosa.

Sud cijeni da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Polazeći od odredbe člana 27. stav 4. Zakona o radu kojom je propisano da se na direktora ne primjenjuju odredbe Glave IV-VII i XI Zakona o radu (Glava IV-“Radno vrijeme”; Glava V-“Odmori i odsustva”; Glava VI-“Zaštita radnika”; Glava VII-“Plaća i naknada plaće”; Glava XI-“Prestanak ugovora o radu”) to na predmetni spor, prema ocjeni suda, treba primijeniti odredbe Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama (Sl. list RBiH br. /1992 i 8/1993).

Zakonom o radu Federacije BiH je uređeno zaključivanje ugovora o radu, radno vrijeme, plaće, prestanak ugovora o radu, ostvarivanje prava i obaveza iz radnog odnosa, zaključivanje kolektivnih ugovora, mirno rješavanje kolektivnih radnih sporova i druga pitanja iz radnog odnosa, ako drugim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno. Odredbom člana 27. tog Zakona je posebno regulisan radno-pravni status direktora, na način da direktor može radni odnos zasnovati na neodređeno ili određeno vrijeme, i da radni odnos na određeno vrijeme traje do roka na koji je izabran direktor odnosno do njegovog razrješenja, pri čemu

se na direktora ne primjenjuju odredbe o prestanku ugovora o radu iz tog zakona (član 94. do 111. Zakona o radu).

Tužitelj je sa tuženim zaključio Ugovor o radu od 20.10.2021. godine u kojem je u članu 1. ugovoreno da se isti zaključuje na mandatni period od 4 (četiri) godine, počev od 23.10.2021. godine, odnosno od dana imenovanja do dana razrješenja, odnosno do isteka mandata, dok je u članu 4. navedeno da će direktor, po prestanku obavljanja tih poslova, biti raspoređen da radi u Službi na poslovima i radnim zadacima koji odovaraju njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima stečenim radom.

U situaciji kao što je ova, ako je menadžerski ugovor zaključen tako da sadržava i radnopravne odredbe, tj. kao jedinstveni ugovor, a u slučaju ispunjenja bilo kojeg od razloga za opoziv, prestaje samo dio ugovora koji uređuje njegov položaj kao menadžera, dok radnopravni dio ugovora i dalje ostaje na snazi.

Naprijed je navedeno da je Odlukom broj 03-45-1-2512-2/23 od 18.07.2023. godine i Dopunom odluke broj 03-45-1-2665-2/23 od 28.07.2023. godine utvrđeno da se tužitelj razrješava dužnosti direktora JU Službe za zapošljavanje Ze-do kantona prije vremena na koje je imenovan, te da odluka stupa na snagu danom davanja saglasnosti Vlade Ze-do kantona na istu.

Također je utvrđeno da je Vlada Ze-do kantona dana 31.08.2023. godine, Zaključkom broj 02-30-1344/23, dala svoju saglasnost na navedenu odluku o razrješenju tužitelja sa dužnosti direktora, iz razloga odgovornosti za neuspješan rad ustanove iz člana 33. Zakona o ustanovama, a zbog deficita u Finansijskom izvještaju Službe za 2022. godinu u iznosu od 382.722,00 KM.

Također je utvrđeno da je tužitelj dana 04.09.2023. godine, sam, i dana 09.08.2023. godine i 11.09.2023. godine putem punomoćnika podnio tuženom žalbu-zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, kojim traži poništenje navedene odluke o razrješenju, kao i povratak na posao. Ovaj zahtjev tužitelja je usvojen odlukom tuženog broj 03-45-1-3138-3/23 od 22.09.2023. godine, pa je isti raspoređen na radno mjesto Stručnog saradnika za posredovanje u zapošljavanju u birou rada Tešanj.

Tužitelj smatra da su Odluke od 18.07.2023. godine i od 28.07.2023. godine nezakonite jer iste nisu sadržavale adekvatno obrazloženje, kao i zbog činjenice da Upravni odbor nije mogao razriješiti tužitelja sa funkcije direktora, bez pismenog prijedloga osnivača ustanove, tačnije Vlade ZDK.

Članom 24. Uredbe propisano je da je organ upravljanja u ustanovi upravni odbor, organ rukovođenja u ustanovi je direktor, upravnik, dekan ili drugi poslovodni organ utvrđen zakonom, dok je organ kontrole poslovanja u ustanovi nadzorni odbor.

Odredbama člana 27. Uredbe propisano je da upravni odbor, između ostalog, donosi pravila ustanove; imenuje i razrješava direktora; utvrđuje planove rada i razvoja; utvrđuje godišnji program rada; donosi finansijski plan i usvaja godišnji obračun; donosi opšti akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i druge opšte akte, u skladu sa zakonom i pravilima ustanove; odlučuje o svim pitanjima obavljanja djelatnosti radi kojih je ustanova osnovana, ako zakonom nije određeno da o određenim pitanjima odlučuje drugi organ ustanove; usmjerava o kontroliše rad direktora, rješava sva pitanja odnosa sa osnivačem; odgovara osnivaču za rezultate rada ustanove; odlučuje o prigovoru radnika na rješenje kojim je drugi organ određen pravilima ustanove odlučio o pravu, obavezi i odgovornosti radnika iz radnog odnosa; vrši i druge poslove u skladu sa zakonom i pravilima ustanove.

Odredbom člana 32. Uredbe propisano je da direktor organizuje i rukovodi radom ustanove, zastupa i predstavlja ustanovu prema trećim licima i odgovoran je za zakonitost rada ustanove. U ostvarivanju rukovođenja ustanovom, direktor predlaže upravnom odboru mjere za efikasno i zakonito obavljanje djelatnosti radi kojih je ustanova osnovana, izvršava odluke upravnog odbora, podnosi upravnom odboru izvještaj o finansijskom poslovanju i vrši druge poslove u skladu sa zakonom i pravilima ustanove.

Direktor je odgovoran upravnom odboru za rezultate rada i finansijsko poslovanje ustanove.

Odredbama člana 33. stav 1. alineja 1., 2. i 3. Uredbe propisano je da upravni odbor može razriješiti direktora i prije vremena za koje je imenovan:

- ako utvrdi da je odgovoran sa neuspješan rad ili nezakonit rad ustanove;

- na lični zahtjev direktora;
- u drugim slučajevima zakonom i pravima ustanove, a stavom 2. istog člana propisano je da prijedlog za prijevremeno razrješenje direktora iz razloga iz alineje 1. stav 1. ovog člana može dati osnivač odnosno Vlada RBiH, izvršni organ opštine ili izvršni organ gradske zajednice, predsjednik odnosno član upravnog odbora ili nadzorni odbor.

Kako je u konkretnom slučaju Upravni odbor tuženog donio odluku dana 18.07.2023. godine o razrješenju tužitelja sa funkcije direktora, te je ista vraćena od strane Ministarstva za rad, socijalnu politiku i izbjeglice na dopunu u dijelu koji se odnosi na obrazloženje, Upravni odbor tuženog je odlukom od 28.07.2023. godine dopunio prvobitnu odluku na način da je u obrazloženju izričito naveo razloge razrješenja tužitelja sa funkcije direktora kod tuženog. Sud smatra da dopuna prvobitne odluke o razrješenju ne čini odluku kao takvu nezakonitom, jer je u konačnici takva odluka obrazložena sa tačno navedenim razlozima razrješenja tužitelja sa mjesta direktora, a posebno i iz razloga što je predmetna odluka kao takva dobila saglasnost Vlade ZDK za razrješenje.

Nadalje, sud nije prihvatio navode tužitelja da nije proveden postupak kojim bi se utvrdila njegova odgovornost, kao i nemogućnost tužitelja da se izjasni i da se utvrdi njegova odgovornost, iz razloga što se odredbe Glave XI Zakona o radu ne mogu primijeniti na direktora, a odredbama Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama nije regulisan nikakav poseban postupak razrješenja direktora nego je samo propisano ko i u kojim slučajevima može razriješiti direktora prije vremena za koje je imenovan. Zbog toga, ovaj sud smatra da pitanje ocjene postojanja i ispunjenja uslova za prijevremeno razrješenje direktora utvrđuje Upravni odbor tužene koji istovremeno, svoju odluku o prijevremenom razrješenju direktora mora obrazložiti i za istu dati valjane razloge kako bi se ta odluka mogla i preispitati.

Dakle, ocjena postojanja i ispunjenja uslova za prijevremeno razrješenje direktora jeste u diskrecionoj sferi Upravnog odbora tužene. U konkretnom slučaju, Upravni odbor je imao valjan razlog za razrješenje tužitelja sa funkcije direktora iz razloga što je na četrdesetoj sjednici Upravnog odbora održanoj dana 02.03.2023. godine izvršen uvid u Finansijski izvještaj Službe za 2022. godinu iz kojeg je jasno vidljivo da je Služba negativno poslovala sa deficitom u iznosu od 382.722,00 KM, a za koje vrijeme je na mjestu direktora bio upravo tužitelj.

Dakle, Uredba ne propisuje nikakvu proceduru u smislu disciplinskog postupka, jer se ne radi o klasičnom otkazu ugovora o radu, kako to pogrešno smatra tužitelj. Tužitelj je ostao u radnom odnosu kod tuženog, što je i sam potvrdio u svom iskazu. Naime, ugovor o radu tužitelja, kao direktora, po svojoj pravnoj prirodi ima sva obilježja menadžerskog ugovora, pa u slučaju kada je tužitelj zasnovao radni odnos na određeno vrijeme, na osnovu odluke o imenovanju tužitelja za direktora na period od četiri godine, njegova prava i obaveze u slučaju prestanka tog ugovora nisu regulisane Zakonom o radu, nego Uredbom sa zakonskom snagom. Ovakav stav zauzima i Vrhovni sud Federacije BiH u Presudi broj 63 0 Rs 036613 22 Rev od 23.05.2023. godine.

Odredbom člana 32. pomenute Uredbe kao i odredbom člana 5. zaključenog Ugovora o radu od 20.10.2021. godine propisano je da je direktor organizuje i rukovodi radom Službe, te da je odgovoran za zakonitost rada Službe.

Upravo zbog toga, sud cijeni da predmetna odluka o razrješenju tužitelja sa dužnosti direktora, nije arbitrarna i ista nije rezultat proizvoljnosti, neutemeljenosti i nepotkrijepljenosti. To zbog toga što se, prema ocjeni suda, iz same predmetne odluke i iz svih provedenih dokaza može zaključiti da su za prijevremeno razrješenje tužitelja sa dužnosti direktora bili ispunjeni uslovi propisanih članom 33 stav 1 alineja 1., 2. i 3. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama, a to je odgovornost za neuspješan rad ustanove.

Tužitelj je putem punomoćnika tuženom uputio žalbu-zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, dana 09.08.2023. godine i 11.09.2023. godine, u kojima predlaže da tuženi poništi ranije navedenu Odluku o razrješenju i istog vrata na posao u roku od 5 dana od dana prijema zahtjeva. Također, tužitelj je dana 04.09.2023. godine podnio zahtjev tuženom za popunjavanje upražnjenog mjesta u Službi. Tuženi je, dana 22.09.2023. godine, donio odluku kojom usvaja žalbu-zahtjev tužitelja i istog rasporedio na mjesto stručnog saradnika za posredovanje u zapošljavanju biroa rada Tešanj.

Sud nije prihvatio navode tužitelja da tuženi nije razmotrio žalbu-zahjev u cijelosti, već da je zahjev usvojio samo u dijelu koji se odnosi na raspored tužitelja na drugo radno mjesto, iz razloga što je podnošenjem ovih zahjeva tužitelj pokazao volju i želju da radi u Službi, bez da je izričito navedeno na kojem radnom mjestu. Na osnovu takvog zahjeva, istom je udovoljeno jer je tužitelj tražio da se vrati na poslove kod tuženog.

U prilog ranije navedenom, ide činjenica da je tužitelj potpisao Ugovor o radu od 27.09.2023. godine nakon donošenja odluke od 22.09.2023. godine, na koji nije prigovarao, kao i to da trenutno radi na radnom mjestu Šef biroa rada Usora, za koje radno mjesto ima zaključen ugovor, na koji nije prigovarao. Tužitelj je potpisivanjem navedenih ugovora i nepodnošenjem prigovora na iste, slobodnom voljom ugovorio da obavlja poslove i zadatke tih radnih mjesta.

U skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem i navedenim zakonskim odredbama sud je tužbeni zahjev, u dijelu usmjerenom na poništenje predmetne odluke o razrješenju tužitelja sa dužnosti direktora i odluke da tužitelja vrati na iste ili slične poslove koje je obavljao prije donošenja pobijane odluke, ocijenio neosnovanim, te isti odbio.

Sud je cijenio i ostale navode stranaka, ali kako isti ne bi mogli dovesti do drugačije odluke suda, iste neće posebno ni obrazlagati.

Pored zahjeva usmjerenog na poništenje navedenih odluka i uspostavu radno-pravnog statusa na sličnim ili istim poslovima koje je tužitelj obavljao prije donošenja pobijanih odluka, tužitelj je istakao i zahjev za isplatu razlike između plaće koju je tužitelj primio za radno mjesto „Stručni saradnik za posredovanje u zapošljavanju-savjetodavac“ za period od 01.09.2023. do 21.02.2024. godine, i plaće koju bi isti primio da je u navedenom periodu obavljao funkciju direktora tužene.

Posljedično odbijanju prvopostavljenog tužbenog zahjeva, sud cijeni da nije osnovan ni zahjev za isplatu razlike plaće. Dakle, zahjev nije preuranjen, kako to pogrešno smatra tuženi, ali je neosnovan, jer nije osnovan zahjev tužitelja za poništenje odluka od 18.07.2023. godine i Dopune Odluke od 28.07.2023. godine.

Po prijedlogu tužitelja, a na okolnost visine razlike između plaće koja je tužitelju isplaćena kod tuženog u periodu od 01.09.2023. do 21.02.2024. godine, i plaće koju bi tužitelj ostvario da je u navedenom periodu obavljao poslove radnog mjesta „direktor“, provedeno je vještačenje po vještaku finansijske struke Softić Diani.

U Nalazu i mišljenju vještak navodi da je tužitelj cijeli sporni period bio raspoređen na radno mjesto „Direktor“, ostvario bi, osim isplaćene plaće i utvrđenu razliku u iznosu od 6.650,88 KM, na koji iznos je tužitelj konačno i opredijelio tužbeni zahjev.

Po ocjeni suda nalaz vještaka je jasan, detaljan, stručan i objektivan, a kako na isti ni stranke nisu imale nikakvih primjedbi to ga je i sud u cijelosti prihvatio.

Međutim, u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem, a polazeći od činjenice da sud nije usvojio tužbeni zahjev za poništenje odluke o razrješenju tužitelja sa dužnosti direktora i vraćanju istog na poslove koje je obavljao prije donošenja pobijane odluke, sud je i tužbeni zahjev usmjeren na isplatu razlike plaće za navedeni period ocijenio neosnovanim te isti u cijelosti odbio.

Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu člana 386. stav 2., 387., 396. stav 2. i 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku FBiH i odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04).

Tužitelj je potraživao naknadu troškova postupka u iznosu od 1.533,80 KM, a koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, sastav zahjeva za zaštitu prava u iznosu od 180,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u iznosima od po 360,00 KM, sve uvećano za PDV u iznosu od 17%, tačnije za iznos od 193,80 KM, te troškove vještačenja u iznosu od 200,00 KM.

S obzirom da je tužitelj u cjelosti izgubio parnicu, zahtjev za naknadu troškova postupka u potraživanom iznosu od 1.533,80 KM odbijen je u cjelosti.

Pored tužitelja, zahtjev za naknadu troškova postupka postavio je i tuženi. Tuženi je potraživao troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 240,00 KM, troškove odgovora na mjeru osiguranja u iznosu od 180,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu u iznosu od 360,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi u iznosu od 360,00 KM, PDV od 17% na ove iznose u iznosu od 193,80 KM, što ukupno iznosi 1.333,80 KM. Neosnovano tuženi potražuje troškove sastava odgovora na prijedlog za određivanje mjere osiguranja u iznosu od 180,00 KM uvećano za PDV od 17%, što čini iznos od 210,60 KM, jer je o tim troškovima sud već odlučio rješenjem od 08.12.2023. godine (na Zapisniku od 08.12.2023. godine o ročištu povodom prijedloga za određivanje mjere osiguranja).

Kako je tuženi u cjelosti uspio u parnici, zahtjev za naknadu troškova postupka usvojen je u iznosu od 1.123,20 KM, dok je zahtjev odbijen u iznosu od 210,60 KM kao neosnovan.

Shodno svemu iznesenom, sud je odlučio kao u izreci.

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana donošenja presude. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu Zenica putem ovog suda u tri primjerka.

S U D I J A

Belma Kokić